

Dansk Folkeparti finder det på den baggrund relevant at sætte spørgsmålstegn ved hele det grundlag, som Riokonferencen og Kyotoaftalen bygger på, og indstiller derfor beslutningsforslaget til forkastelse.

Et *fjerde mindretal* i udvalget (EL) vil ved 2. behandling stemme hverken for eller imod beslutningsforslaget.

Enhedslistens medlem af udvalget udtaler, at Enhedslisten hverken vil stemme for eller imod beslutningsforslaget. Det skyldes, at forslaget ikke indebærer en ratifikation af Kyotoprotokollen, men alene er en betinget ratifikation, hvor regeringen indfører betingelser for den danske ratifikation. Dermed vil regeringen – også en kommende ny regering – kunne benytte afstemningsresultatet til at afvise en dansk ratifikation af Kyotoprotokollen, og henvise til, at der er en massiv opbakning i det danske Folketing til at undlade ratifikation.

Enhedslisten vil ikke risikere at blive taget til indtægt herfor.

Der eksisterer en ikke ubetydelig risiko for, at de øvrige EU-lande ikke vil acceptere det danske synspunkt om, at det danske tilsagn om 21 pct.s reduktion skal ske i forhold til en korrigeret udledning af CO₂ i 1990, idet det indebærer, at andre EU-lande skal påtage sig den manko på 5 mio. t CO₂, der som følge af det danske forbehold kommer til at mangle på EU's samlede reduktions-konto.

Miljø- og energiministeren har afvist at påtage sig den fulde byrde, såfremt det ikke lykkes at få EU til at acceptere det danske synspunkt, og selv om ministeren mener, at det danske forbehold ikke »nødvendiggør en egentlig genforhandling af byrdefordelingsaftalen«, kan det let risikere at blive resultatet af dette beslutningsforslag. Der henvises til svar på spørgsmål 38 og 40.

Det forekommer underligt, at det er så vigtigt for den danske regering ikke at acceptere den fulde byrde på 21 pct. i lyset af, at regeringen i øvrigt er indstillet på at påtage sig nye byrder ud over Kyotoprotokollen. Der henvises til svar på spørgsmål 41.

Endelig hersker der usikkerhed om, hvor meget den danske regering reelt har påtaget sig at gennemføre af nationale tiltag for at sikre, at den danske andel af byrdefordelingen nås. Danmark har i en erklæring taget det yderligere forbehold,

at vi nationalt alene påtager os de 17 af de 21 pct., og at resten forventes opnået via EU-tiltag. Regeringen har afvist at tilslutte sig en erklæring om, at hele puljen på de 21 pct. skal opnås via nationale initiativer. Dermed giver beslutningsforslaget fortsat mulighed for, at også en ny kommende regering med henvisning til vedtagelsen heraf kan nedsætte den nationale forpligtelse til 17 pct. Dette vil Enhedslisten ikke medvirke til.

Enhedslisten anser behovet for nationale tiltag i kombination med internationale tiltag for overordentlig vigtige for at få stoppet den globale opvarmning. Men så længe der eksisterer næsten uanede muligheder for, at vi fortsat nationalt kan begrænse udledningerne af klimagasser betydeligt mere, end vi er bundet til via Kyotoaftalen, er der ingen undskyldning for ikke at gå efter et betydeligt mere ambitiøst mål, end det vi har forpligtet os til via byrdefordelingsaftalen i EU. Derfor er det usselt, at spørgsmålet om et korrigeret eller ikke korrigeret udgangspunkt for den danske indsats har afgørende betydning for regeringens tilslutning til Kyotoprotokollen.

Afslutningsvis skal Enhedslisten minde om, at Kyotoprotokollen – i det omfang den overhovedet opfyldes med sine mange snydemekanismer, der gør, at den kan ende med slet ikke af have nogen reel effekt – kun giver en yderst beskedne reduktion i udledningen af drivhusgasser. Hertil kommer, at den på slutlinjen i bedste fald alene medfører, at den globale temperaturstigning forøges en anelse langsommere end ellers – eller sagt på en anden måde, at kursen hen mod afgrunden ligger fast, men hastigheden i bedste fald nedsættes fra 100 km/t til 95 km/t.

Derfor savner Enhedslisten en langt mere dybtgående indsats for at begrænse udledningen af drivhusgasser. En indsats, hvor Danmark kan spille en betydelig større rolle ved at påbegynde konkrete tiltag, der kan vise omverdenen og dennes mange miljøbevægelser, at det er muligt at omstille et højt udviklet samfund til en energistruktur, hvor vi ikke bidrager til temperaturstigningen.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.